

maal om at fortolke en i Grundloven indeholdt politiſt Beſtemmelse, ere paa det Stærkeſte opfordrede til at et tage rimeligt Henſyn til, hvad der har været Tanken med den omhandlede Beſtemmelse, og hvad der oplyſer denne Tanke og dens Continuitet gjennem begge Grundlovene, den ældre og den nu vedtagne. Der ligger deri et ſaa væſentligt Bidrag til den Fortolkning, ſom kan udbringes af ſelve Ordene, at jeg ikke finder den mindſte Betænkelighed ved at lade mig beſtemme derved. Den for begge Grundlove fælles Beſtemmelse om Domicil, der i eet Punkt med Bevidſthed blev udvidet fra at gjælde om tre Fjerdedeel til at omfatte alle, men ſom ellers ikke med noget Ord blev antydet at ſkulde være udvidet, bør derefter opfattes ſaaledes, ſom den har opfattet i den ældre Grundlov. Det er dette, der for mig er det væſentligt beſtemmende Moment. Jeg ſkal ikke fordybe mig i de ſubtile Fortolkninger, ſom man har anvendt paa Ordene i de forſkjellige herhen hørende Beſtemmelſer, men jeg ſkal dog ſige een Ting derom, og det er, at der i § 58 ikke ſtaar: „naar Vedkommende kommer i et af de Tilfælde, der ubelufte ham fra Valgbarhed i den Kreds, hvori han er valgt, eller vilde have ubelufte ham fra at kunne vælges der“, men der ſtaar kun: „naar Noget kommer i et af de Tilfælde, der ubelufte fra Valgbarhed“; der er ſaaledes ved ſelve diſe Ord formeentligt antydet en anden og almindeligere Opfattelse af Begrebet „Valgbarhed“ end det, der indefflutter i ſig den ſpecielle Betingelse for Valgbarhed i en vis Valgkreds. Man maa ſelvfølgelig have Valgbarhed for overhovedet at kunne vælges i en eller anden Kreds, det ſkal jeg ikke nægte; men, naar jeg tager alle Omſtændigheder ſammen og ſeer, hvorledes denne § 58, ſom man ſaa stærkt paaberaaber ſig, allerede fandtes i ſin nuværende Afſattelse i Folkethingets og i de Forſatningsforſlag, der vedtoges i Folkethinget og i Landſtthinget paa en Tid, da der endnu ikke fra noget af Thingene var gjort Forſlag om Domicilbeſtemmelſen, medens den blev ſtaaende uforandret, da man ſjød Domicilbeſtemmelſen ind paa et andet Sted, ſaa ſiger jeg, at man ikke er berettiget til at drage nogenſomhelſt Slutning deraf, at der har fundet den tid-

nævnte Ubelabelſe Sted af den omhandlede Paragraph. Det er iforveien ved den ældre Grundlov givet, at en Domicilbeſtemmelse kan optages uden at blandes med de øvrige Valgbarhedsbetingelſer, og at man tidligere har fundet den naturlig og rigtig blot ſom en tilbagegaaende Betingelſe; der er ikke Noget, der leder til at formode, at man i den nye Grundlov har tænkt paa nogen anden Domicilbeſtemmelse end den tidligere. Jeg troer ſaaledes, at man holder ſig paa det rette Standpunkt, naar man ved at afgjøre det foreliggende Spørgsmaal, der er et politiſt Retsſpørgsmaal og ikke et privatretligt Spørgsmaal, holder ſig til de ſaa beſtemt foreliggende Indicier om, hvad Rigsraadet og Rigsdagen have villet ved at vedtage Forfatningen, ſom den nu foreligger, ſammenholdt med Grundloven af 5te Juni 1849.

Jeſſen: Jeg ſkal være ganſke enig i den Betragtning, ſom den ſidſte ærede Taler gjorde gjældende, at det er urigtigt, hvad den høitærede Ordſører har ſagt, at der var langt ſvagere Domicilbeſtemmelſer i den tidligere Grundlov, end der er i den nuværende. Den ærede Ordſører har ganſke viſt forſaarvidt Ret, ſom der er en qualitativ Forſkjel, men nogen egentlig quantitativ Forſkjel kan jeg ikke ſee, at der er. Der er, ſom den ærede ſidſte Taler meget rigtigt udviklede, i den nu gjældende Grundlov kun forlangt, at nu ſkulde alle de i en Kreds valgte Medlemmer have ſaſt Bopæl i Kredſen i det ſidſte Aar, medens tidligere denne Fordring kun var ſtillet til de tre Fjerdedele. — Hvad der egentlig bevægede mig til at tage Ordet, var nærmest det, at det ikke forekommer mig, at der er taget Henſyn til, at vi allerede for omtrent 3 Maaneder ſiden have haft Begyndelſen til denne Forhandling, nemlig under Forhandlingen om Valgloven, hvor der jo netop var Spørgsmaal om, hvorledes diſe Ord være at forſtaa, ligesom vi da allerede tidligere ved Forhandlingen om Gyldigheden af et Valg ligeledes kom ind paa Spørgsmaalet om, hvorledes de Ord i Grundlovens § 38: „det ſidſte Aar har haft Bopæl“ ſkulde forſtaaes. Der reiſte ſig da i Landſtthinget ikke nogen eneſte Stemme imod, at den Tilføiſſe, der ſtete til Valglovens § 48, nemlig Ordene